

[Iver Poulsen.]

ikke troede, der kunne gøres noget, for de var meget nervøse både for nytårsaften, og når selve skraldet kom og under det hensynsløse bombardement omkring hospitalerne, som også det daværende medlem hr. Qvist Hansen omtalte. Vi har i hvert fald haft den opfattelse, at der på et tidligere tidspunkt, også før man fik den opsigtsvækkende rapport om de ca. 15.000 høreskader, havde været grund til at tage denne sag op til alvorlig overvejelse.

Jeg kan heller ikke lade være med at nævne dyrene, for hvad dyrene lider nytårsaften skal man vist være dyrlæge for at forstå; jeg forstår det fuldt ud. Der udleveres store mængder af nerveberoligende piller og tabletter for at berolige hundene, som kan blive fuldstændig afsindige af skræk over det hensynsløse fyrværkeri, og mig forekommer det, at man har haft et grundlag, også et sagligt grundlag, for tidligere at tage det op. Det er, som om barnet først skal drukne, før man kaster brønden til.

Nu er der jo efter fremkomsten af den sidste hørerapport kommet fart i tingene. Jeg har bemærket, at der skydes lidt hårdt på den højtærede justitsminister, fordi lovforslaget først er kommet nu, men jeg har erfaret, at den højtærede justitsminister først har fået de forskellige rapporter, som skulle give en saglig begrundelse for lovforslaget, temmelig sent, og jeg skal derfor ikke deltage i eventuelle bebrejdelser imod den højtærede minister; fejlen ligger vist nok andre steder, som skulle høres, og hvor visse forhold skulle undersøges — i hvert fald efter de oplysninger, jeg har fået.

Der kan jo ikke være nogen tvivl om, at de uafhængige i videst mulig grad er modstandere af forholdsregler, der griber ind i det frie erhvervsliv. Men når det gælder nytårsskyderiet, står der så store samfundsmæssige interesser på spil, at der må gennemføres et forbud. Det vil alle vist sanktionere, og jeg tror heller ikke, fyrværkerifabrikanterne vil gå imod det, for en af vore største fyrværkerifabrikanter har i dagbladet Politiken for den 21. ds. givet udtryk for, at han, der ifølge Politiken skulle producere 95 pct. af det danske nytårsfyrværkeri, var indforstået med lovforslaget og ikke havde noget imod, at det blev gennemført. Jeg tror, at hans opfattelse

deles af praktisk talt hele den danske befolkning.

Så er der spørgsmålet om tidspunktet, om loven skal træde i kraft den 15. januar, som den højtærede minister foreslår, eller skal sættes i kraft før nytår. Her er det vor gruppes opfattelse, at loven skal træde i kraft før nytår. Vi kan ikke tage ansvaret for, at endnu 15.000 drenge og piger skal have deres hørelse beskadiget ved et hensynsløst nytårsfyrværkeri. Men spørgsmålet er, hvor meget man opnår ved at lade loven træde i kraft før nytår, for det er vistnok rigtigt, som det er hævdet, at der fra fabrikker til grossister, fra grossister til detailhandelen og fra detailhandelen til forbrugerne er udleveret meget store mængder af fyrværkeri. Vi ved endvidere fra adskillige andre lejligheder, at politiet stadig klager over mandskabsmangel; det er noget, vi føler meget, meget stærkt over hele landet; jeg tror ikke, Kjellerup er noget særligt i den henseende. Hvis det ikke var tilfældet, ville man jo igennem en hård overholdelse af de politivedtægter, der forbyder, at fyrværkeri affyres på offentlig vej kunne nå et væsentlig stykke frem.

Men selv om lovforslaget vedtages og gennemføres før nytår, er jeg altså bange for, at resultatet vil blive en skuffelse, fordi der ganske sikkert er opkøbt en mængde fyrværkeri. Det skal imidlertid ikke afholde de uafhængige fra at sige ganske klart, at vi ønsker lovens ikrafttræden før nytår, idet jeg er fuldstændig enig med det ærede medlem hr. Bladt, når han sagde, at det var folketingets pligt over for disse unge mennesker at sørge for, så vidt det var gør ligt, at få nytårsskyderiet afskaffet ved førstkommande nytår.

Men folketinget har sandelig ikke blot et ansvar over for de mennesker, hvis hørelse bliver beskadiget under nytårsskyderiet; vi har også et ansvar over for det erhvervsliv, der bliver ramt økonomisk, og jeg vil gerne i den forbindelse spørge den højtærede minister, om fabrikkerne har fået meddelelse om, at de kunne vente et forbud inden nytår i år. Det er sådan noget, man hører, jeg ved ikke, om det er rigtigt; men jeg vil gerne bede den højtærede minister svare på det spørgsmål, for det argument, at det har ligget i luften, og så ma fabrikkerne sandelig rette sig efter det, kan vi slet ikke være